

רבי ,
, נחמן
מברסלב

סיפורים משלים ועדויות

מעשיות קטנות

וארשם איזה מעשיות קטנות ששמעתי מפיו הקדוש זכרונו לברכה, שספר שבימי נעוריו בעת עסקו בעבודת השם ביגיעה גדולה, היה חפץ מאד שהשם יתברך יהיה מראה לו מופת למען תתחזק אמונתו יותר והיה מעתיר ומפציר ומרבה בתפלות להשם יתברך על זה. וספר שלשה מופתים שנעשו לו אז.

אחד. כי במקום שהיה רגיל לילך בחוץ אנה ואנה, ועסק בהתבודדות ודבקות להשם יתברך, היה עומד באותו תדרך צלם גדול שלהם, הינו שתי וערב בדרךכם, בפרט בכפרים.

אמר רבנו הקדוש:

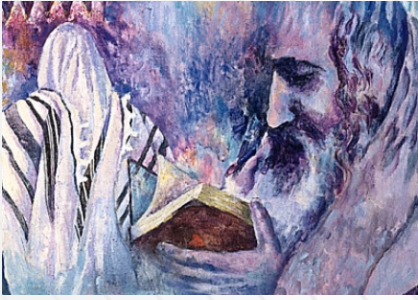
- ☞ מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.
- ☞ אין שום יאוש בעולם כלל.
- ☞ אם אתה מאמין שאפשר לקלקל, גם תאמין שאפשר לתקן.
- ☞ יש עניין שנתהפך הכל לטובה.
- ☞ התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל.

והיה מבלבל אותו מאד כי היו לו יסורים על שהשתי וערב עומד לנגדו בעת הלוכו בדבקות והתבודדות. והתפלל להשם יתברך שיעשה לו מופת זה שיהיה נעקר הצלם. ויגזר אמר ויקם, ופתאום נעקר הצלם ונפל לארץ. **השני.** מענין הדגים שהיה הולך לפני הנהר ורצה שיבואו לו דגים לידו בלי מצודה ונתקים בך. **והשלישי** שכחתי, כמדמה שהיה מה שחפץ שיראה מת והפציר להשם יתברך על זה, ונתקים בך שבא אליו פתאום מת אחד, והוא היה שוכב בחדרו הינו בהאלקיר

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קלימ' ב' סו)
טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

שְׁלוּ בְּבֵית חוֹתְנָנוּ. וְנִפְחַד רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה אִזּוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי אִזּוּ הָיָה אֲצִלוּ פְּעַם הָרֵאשׁוֹן שֶׁרָאָה בְּעֵינָיו אֶת הַמֵּת, כִּי זֶה הָיָה בְּתַחֲלַת יָמֵי נְעוּרָיו. וְגַם אָמַר אַחֲר־כֵּן שְׁאוֹתוֹ הַמֵּת הָיָה רָשָׁע, עַל־כֵּן נִפְּלָ עָלָיו פֶּחַד גָּדוֹל עֲצוֹם מְאֹד בְּלֵי שְׁעוֹר.

וְהַתְּחִיל לְצַעֵק מְאֹד בְּצַעֲקָה מְשֻׁנָּה מְאֹד וּבָאוּ בְּמְרוּעָה אַנְשֵׁי הַבַּיִת וְרָצוּ לְכַנֵּס לְחֻדְרוֹ. וְלֹא יָכְלוּ לְכַנֵּס מִחַמַּת שֶׁרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה סָגַר מִתְּחִלָּה אֶת הַחֻדְרִים מִבְּפָנָיִם. וְהִכְרַחוּ לַעֲשׂוֹת תַּחְבּוּלוֹת לְכַנֵּס, וְאִינִי זוֹכֵר אִם סִפֵּר שֶׁסָּתְרוּ הַכֶּתֶל, אוֹ שֶׁנִּכְנְסוּ מִלְּמַעְלָה מִן הַכֶּתֶל הָאֱלֻקִּיר וּבָאוּ אֵלָיו, וְאַחֲר־כֵּן נָח מִפֶּחַדוֹ. וְאָמַר שְׁאוֹתוֹ הַמֵּת הָיָה רָשָׁע וּבִשְׂבִיל זֶה נִפְחַד כָּל כֵּן.

וְאַחֲר־כֵּן רָאָה כַּמָּה וְכַמָּה מֵתִים וְלֹא נִפְחַד עוֹד, מִכֵּל־שֶׁכֶן בְּסוּף יָמָיו שֶׁאִזּוּ נַעֲשָׂה בְּעַל הַשְּׂדֵה שֶׁאִזּוּ בָּאוּ אֵלָיו לְאֱלָפִים וְלִרְבָּבוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר בִּשְׂבִיל תַּקּוּן. כִּי בָּזֶה הָיָה עוֹסֵק בְּיוֹתֵר לְתַקֵּן נַשְׁמוֹת הַמֵּתִים וּנְשָׁמוֹת עַרְטִילָאִין שֶׁעֲדִין לֹא נִכְנְסוּ בַּגּוּף כָּלֵל וְכוּ' כַּמְבָאָר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְסִפֵּר שֶׁהָיָה עָנִי שָׁבוּעַ אֶחָד, וּפְעַם אַחַת לֹא הָיָה לוֹ מַה לֵּאכֹל בְּעָרֵב, וְהִלָּךְ בַּשְּׂדֵה בְּדַרְבּוֹ וּמָצָא פֶּאטְשֵׁיילֶע אַחַת עִם גְּרוֹיפֶן [כַּעֲיִן מְטַפַּחַת עִם גְּרִיסִים] וְהִבִּיא לְבֵיתוֹ לְבִשָּׁל. וְכַפִּי הַנִּשְׁמַע מִפִּיו שֶׁזֶה הַדְּבָר הָיָה יָקָר בְּעֵינָיו כַּמוֹצֵא שְׁלָל רֵב, עַל שֶׁהָיָה לוֹ בַּטְּחוֹן בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ הִזְמִין לוֹ פֶּרֶנְסָה בַּשְּׂדֵה.

כִּי שָׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שֶׁאָמַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מִבַּטְּחוֹן שֶׁאֲפִלוּ אִם הָיָה יוֹשֵׁב בַּשְּׂדֵה מִמָּשׁ הָיָה לוֹ בַּטְּחוֹן בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁיִּזְמִין לוֹ פֶּרֶנְסָתוֹ. אֲךָ זֶה הַדְּבָר קָשָׁה וְכִבֵּד יוֹתֵר, הֵינּוּ שֶׁהַצְּדִיק הָאֲמִתִּי יַחְזִיק הַמַּעוֹת אֲצִלוּ, וְלֹא יִפְזֹר מִיָּד זֶה קָשָׁה וְכִבֵּד יוֹתֵר וְכוּ'. וְסִפֵּר לְפָנָי שֶׁהָיוּ לוֹ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אֲדָמִים נֶדֶן שְׁלוֹ וְהָיָה אוֹכֵל מֵאוֹתוֹ הַמַּעוֹת עַד שֶׁכָּלוּ, וְאַחֲר־כֵּן עָבַר עָלָיו הַנַּ"ל שֶׁהָיָה עָנִי וְכוּ' כַּנַּ"ל אֲבָל בְּתַחֲלָה לֹא חָשַׁב כָּלֵל רַק עָסַק בְּעִבּוּדָתוֹ וְאָכַל מִהַסֵּד הַנַּ"ל וְכוּ' כַּנַּ"ל. (חיי מוהר"ן קי).

